

her vil følge Ministeriet, er det ikke, fordi Højre egentlig mener, at det er den rette Vej. Vi tro nemlig ikke, at de 4 Mill. Kr. komme ind som tilsigtet, og naar Formaalet er, at 8 Mill. Kr. skulle skaffes til Veje, maa man alligevel indrette sin Lovgivning saadan, at man har dem, naar Aaret er gaet. Jeg ved ikke, om den højtærede Finansminister selv nærer Forventning om, at de skulle komme; jeg tror, at hvis man kan staa her til næste Aar med 4—5 Mill. Kr., er man ganske sikkert paa Højdepunktet.

Jeg vil gerne, inden jeg retter nogle Bemærkninger til den højtærede Finansminister, sige nogle Ord til det ærede Medlem fra Roskilde (Jerichow), som var Ordfører for Flertallet. Flere Talere have haft Lejlighed til at veksle Ord med den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører sagde, at den her foreslaaede Afgift er ikke rettet mod Teatre og tilsvarende Anstalter, det er ingen Næringsskat; og han tilføjede saa, at den, der gaar i Teatret, lægger derved en Skatteevne for Dagen, og det er den, man vil ramme, ikke den, der driver Næringen. Nu tror jeg, at vi, som sidde en lille Smule bedre i det end saa mange andre, tage lidt forkert paa denne Skatteevne, der viser sig, naar Folk købe en Teaterbillet. Vi sidde paa de gode Pladser midt i Beaumonden henne i det kgl. Teater og tænke derfor ikke saa let paa, hvor mange Folk i det øvrige Publikum der have vendt Skillingen mange Gange, inden de købte deres Billet. Vi, der have mindre Raad — jeg mindes saaledes min Studentertid — vide, hvorledes det var en Fest for os, naar man havde skrabet saa mange Penge sammen, at man kunde sætte sig op i Galleriet i det kgl. Teater og høre en Opera. Og saadan gaar det mange, men ganske vist ikke dem, vi sidde iblandt i første Parket. Se, om egentlig de, der have slidt sammen til Teaterbilletter, altid derved kunne siges at have godtgjort en Skatteevne, sætter jeg et Spørgsmaalstegn ved.

Det ærede Medlem fra Roskilde sagde altsaa, at man vil ikke ramme den, der driver Næringen, men derimod den, der gaar i Teatret osv. Men saa forekommer det mig, at hans Logik bristede meget betydeligt, da han talte om § 4, thi da hævdede det ærede Medlem, at naar Forestillingen var i velgørende Øjemed, var det rigtigt, at Skatten ikke opkrævedes. Det forstaaer jeg oprigtig talt ikke, thi det er jo ikke den, som her sætter Forestillingen i Gang, som betaler Skatten, altsaa ikke

det velgørende Øjemed, om jeg saa maa sige, som betaler Skatten efter det ærede Medlems Teori, det er dem, som købe en Billet til denne Forestilling, der skulle erlægge denne Skat, og saa kommer nu det ærede Medlem alligevel, hvis han vil fastholde sin Teori, til det Resultat, at naar der gives en Forestilling i velgørende Øjemed, skal Staten yde sit Bidrag til dette velgørende Øjemed. Det er den logiske Slutning af det ærede Medlems Teori.

Men saa sagde det ærede Medlem, at der var ingen Grund til, at Loven ikke traadte i Kraft nu til Oktober, thi de paagældende Institutioner kunde blot forhøje Priserne. Men det er netop det store Spørgsmaal, som hverken det ærede Medlem eller maaske nogen paa Forhaand kan afgøre, hvilken Indflydelse en Billetforfyrelse vil faa paa Besøget. Der kunne vi ikke garantere de paagældende Forretninger noget som helst. Det ærede Medlem sagde, at i det kgl. Teater var der hele 36 forskellige Maader, paa hvilke man kunde forandre Priserne. Det er nu ikke rigtigt, for det, man kalder dobbelt Pris, kan man ikke regne med som noget særligt, man maa der tage Dobbeltpris-Kategorien bort, den kan ikke komme med. Og naar det ærede Medlem og andre Talere mente, at det kgl. Teater kunde forhøje Priserne paa de dyreste Billetter, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at den sidste Del af Teatret, der sælges ud, er Parkettet. Først og fremmest gaar de billige Pladser. I 1ste Parket er der i Virkeligheden ikke saa mange betalte Billetter. Men hvorledes vil det ærede Medlem klare det med Koncerter? De almindelige Priser paa Koncerter ere 3, 2 og 1 Kr., gennemsnitlig et det 2 Kr., og hvorledes vil egentlig det ærede Medlem der klare dette? Tror det ærede Medlem virkelig, man kan gaa hen og sætte Prisen til 2 Kr. 30 Øre. Det gaar ikke. Salget vil blive endnu ringere. Det bliver derfor i dette Tilfælde i Virkeligheden en Næringsskat.

Det ærede Medlem — andre ærede Talere have for Resten berørt det samme Emne — talte om de høje Priser, man havde i Verdens Storbyer, men var det da ikke naturligt, om man her nævnedes Prisen paa saadanne Forlystelser i Byer af Københavns Størrelse? Sammenligning var da mulig. En Sammenligning med Storbyerne duer ikke alene af den Grund, som er nævnt, at det i væsentlig Grad er de fremmede, som betale disse Billetter. Men man maa ogsaa tage Hensyn til den der-værende Befolknings Evne til at betale